

Sygn. akt IV U 584/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2014 r. w T.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 15 kwietnia 2014 r., nr (...)

w sprawie W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o dodatek pielęgnacyjny

postanawia:

odrzuć odwołanie.

SSO Dariusz Płaczek

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2014 r., nr (...) ZUS Oddział w T., na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 648 ze zm.) oraz art. 13 ust. 5 i art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), odmówił uznania W. M. za niezdolnego do samodzielnej egzystencji i przyznania mu dodatku pielęgnacyjnego

w wysokości przysługującej z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów w związku z pobytem

w obozie, ponieważ lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 28 lutego 2014 r. stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji w związku z pobytem

w obozie.

Decyzja powyższa została zaskarżona przez W. M. odwołaniem.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS Oddział w T. wniósł o jego odrzucenie na zasadzie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja wydana została na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 28 lutego 2014 r., od którego ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej w przewidzianym terminie, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Podkreślił, że we wniesionym odwołaniu ubezpieczony nie wskazał żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 15 kwietnia 2014 r., nr (...), podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁽⁹⁾⁾ § 3⁽⁽¹⁾⁾ k.p.c.

Stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z kolei zgodnie z art. 477⁹ § 3² k.p.c., w przypadkach, o których mowa w § 3¹, postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

W niniejszej sprawie, w opinii lekarskiej z dnia 28 lutego 2014 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji w związku z pobytem w obozie. Orzeczenie to, które zostało skutecznie doręczone ubezpieczonemu w dniu 4 marca 2014 r. (potwierdzenie odbioru przesyłki polecanej- cz. III akt ZUS), zawiera pouczenie o przysługującym mu prawie do wniesienia sprzeciwu od wydanego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Odwołujący nie wystąpił ze sprzeciwem do komisji lekarskiej, a termin do jego wniesienia upłynął bezskutecznie w dniu 18 marca 2014 r.

Należało również zgodzić się z tezą organu rentowego podniesioną w odpowiedzi na odwołanie, iż odwołujący nie wskazał żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ k.p.c.

Tym samym, spełnione zostały przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. obligujące Sąd do odrzucenia odwołania.

(...)